

Sygn. akt III Ca 472/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SO Lucyna Morys - Magiera

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z wniosku H. J. (J.)

z udziałem M. K., A. J., A. T., F. K., Skarbu Państwa - Starosty Powiatu (...), J. H., U. H., J. J. (1), Skarbu Państwa - Regionalnego Zarządu (...) w G., H. S., W. S., K. J. i A. K.

o ustanowienie drogi koniecznej

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z 27 listopada 2015 r., sygn. akt I Ns 947/11

postanawia:

1. **oddalić apelację;**

2. **zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania J. H. i U. H. solidarnie 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Danuta Pacześniowska SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 472/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim ustanowił na rzecz każdego z właścicieli nieruchomości położonej w O. opisanej w księdze wieczystej KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim działki (...) o pow. 0.63.89 ha (obecny właściciel: H. J.) służebność drogi koniecznej szlakiem po nieruchomościach:

- opisanej w KW (...) SR w Wodzisławiu Śląskim przez działkę nr (...) wchodzącą w skład tej nieruchomości (obecny właściciel: Skarb Państwa) – pow. 175m² po gruncie stałym,

- opisanej w KW (...) O., która utraciła moc prawną przez działkę nr (...) wchodzącą w skład tej nieruchomości (obecny właściciel: A. i J. J. (1)) – pow. 50m² po gruncie stałym, 300m² po akwenu wodnym,

- opisanej w KW (...) SR w Wodzisławiu Śląskim przez działkę nr (...) wchodzącą w skład tej nieruchomości (obecny właściciel: U. i J. H. w ustawowej wspólności) – pow. 490m² po akwenu wodnym,

- opisanej w KW (...) SR w Wodzisławiu Śląskim przez działkę nr (...) wchodzącą w skład tej nieruchomości (obecny właściciel: K. J.) – pow. 125m² po gruncie stałym

według punktów **A-B-C-J3-H3-G3-E3-C3-D3-I3-D-A** (wariant VIII),

zgodnie z mapą sytuacyjną sporządzoną przez geodetę uprawnionego S. M. z dnia 21.02.2012r. uzupełnioną o mapę z dnia 12.01.2015r., a które to mapy stanowią integralną część postanowienia

oraz zasądził od H. J. wynagrodzenie na rzecz:

a/ Skarbu Państwa – Starosty Powiatowego w W. 3416 złotych

b/ solidarnie J. i A. J. 1996 złotych

c/ solidarnie U. i J. H. 1470 złotych

Sąd Rejonowy ustalił, że w księdze wieczystej KW (...) SR w Wodzisławiu Śląskim stanowiącej działki (...) prawo własności wpisano na rzecz F. J. i L. J. w ustawowej wspólności. Na mocy postanowienia SR w Wodzisławiu Śl. z dnia 20.07.1988r. I Ns 451/88 ustalono krąg spadkobierców po zmarłym F. J.. Na mocy ugody sądowej dnia 21.04.1989r. I Ns 222/89 dokonano działu spadku po w/w zmarłym i podziału majątku wspólnego spadkodawcy i L. J. w ten sposób, że m.in. prawo własności nieruchomości j.w.(poprzedni numer KW (...)) nabył w całości H. J..

W księdze wieczystej KW (...) SR w Wodzisławiu Śląskim stanowiącej działkę (...), prawo własności wpisano na rzecz Skarbu Państwa zaś prawo użytkowania wieczystego na rzecz J. i U. H. w małżeńskiej ustawowej wspólności majątkowej.

Na mocy decyzji Starosty Powiatu (...) z 13.11.2003r. dokonano zmiany klasyfikacji gruntu stanowiącego działkę (...) wpisanego dotychczas jako droga na N- nieużytek(0.45.74 ha) i B teren mieszkaniowy (0.01.96 ha). Obecnie działka w ok. 330m stanowi część akwenu wodnego.

W księdze wieczystej (...) SR w Wodzisławiu Śląskim działki (...) prawo własności wpisano na rzecz J. i U. H. w małżeńskiej ustawowej wspólności majątkowej.

W księdze wieczystej (...) SR w Wodzisławiu Śląskim działki (...) prawo własności wpisano na rzecz A. i M. K. w małżeńskiej ustawowej wspólności majątkowej.

W księdze wieczystej (...) SR w Wodzisławiu Śląskim działki (...) prawo własności wpisano na rzecz A. T. i F. K. po 1/2 .

W księdze wieczystej (...) SR w Wodzisławiu Śląskim działki (...) prawo własności wpisano na rzecz W. S.. Obecnym właścicielem jest H. S..

W księdze wieczystej (...) SR w Wodzisławiu Śląskim działki (...), prawo własności wpisano na rzecz Skarbu Państwa – Regionalnego zarządu Gospodarki wodnej w G..

W księdze wieczystej (...) SR w Wodzisławiu Śląskim , w skład której wchodzi działka (...) i działka (...) prawo własności wpisano na rzecz Skarbu Państwa.

W księdze wieczystej KW O. (...) działki (...) prawo własności wpisano na rzecz J. J. (1) po 1/2.Działki (...) stanowią obecnie własność skarbu Państwa.

W księdze wieczystej (...)/3 w W. działki (...) prawo własności wpisano na rzecz K. J..

Nieruchomość uczestników J. i U. H. położona jest przy ulicy (...) w O.. Przed wjazdem do ich posesji znajduje się parking sołecki. Od strony parkingu posesja ogrodzona jest siatką. Z tyłu ich posesji znajduje się akwen wodny, którym dopłynąć można do nieruchomości wnioskodawcy będącej wyspą. Po stronie prawej, parząc od drogi publicznej (parkingu) położona jest działka nr (...) stanowiąca własność Skarbu Państwa. Tył tej działki stanowi brzeg akwenu wodnego, którym także możliwe jest połączenie z nieruchomością wnioskodawcy (po przekątnej w lewo, patrząc od ładu stałego) . Na działce nr (...) znajdują się utwardzone miejsca parkingowe dla wędkarzy. Istnieje możliwość poprowadzenia dojazdu przez posesje uczestników H., przez bramę główną posesji, na wprost przez środek ich posesji, w miejscu, gdzie obecnie przebiega ścieżka służąca do celów prywatnych uczestników wiodąca pod ich domem, do brzegu akwenu wodnego i dalej łódką w kierunku posesji wnioskodawcy. Pomiędzy miejscem, które jest końcem ścieżki na posesji uczestników a wyspą, znajduje się płotek wodny. Część akwenu wodnego przylegająca do posesji uczestników stanowi ich własność i jest zarybiona.

Nieruchomość wnioskodawcy stanowi w istocie część podłużnej wyspy, a w części jest akwenum wodnym(działki (...)) i przylega częściowo do brzegu akwenu od strony posesji uczestników H.. Druga podłużna część wyspy stanowi własność K. J. (działka (...)) . Stan prawny nie koreluje ze stanem użytkowania wyspy; przednią jej część NE użytkuje w całości (tj i w części stanowiącej własność wnioskodawcy) K. J., tylną część SW - w całości wnioskodawca. Od tylnej strony wyspy, tj. od SW położone są nieruchomości stanowiące własność A. T. i F. K. (dz. (...)) oraz SP – (...) działka (...).

Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe w postaci dowodu z opinii biegłego geodety i na tej podstawie ustalił, że istnieje kilka możliwości poprowadzenia połączenia będącego drogą konieczną do nieruchomości wnioskodawcy:

I. w części po działce uczestników H. zgodnie z przebiegiem drogi wskazanym we wniosku: (...)i (...) w terenie budowlanym szlakiem szer. 3m wraz z projektowanym parkingiem; powierzchnia gruntu zajętego na ten cel 460m²; dalej po działce (...) akwenum wodnym- pow. gruntu pod drogę (...)m²; parking miałby pow. 160m², kształt trójkąta o bokach 18mx16mx18m; szlak od bramy na długości ok.90m miałby szerokość 3m; przy styku projektowanego przejazdu z akwenum wodnym musiałyby znajdować się pomost;

II. w części po działce (...) po łądzie w terenie budowanym pow.225m², dalej po działce (...) akwenum wodnym po. 750m², dalej po działce (...) akwenum wodnym pow. 900m²;

III. po działce (...) po gruncie stałym budowlanym 480m², dalej po działce (...) po gruncie trwałym, dalej akwenum wodnym pow. 300m², dalej po działce (...) akwenum wodnym pow. 800m², dalej działką (...) akwenum wodnym pow. 55m²; na działce (...) zlokalizowane jest Ł. S., które dzierżawi od uczestników H. O. (...) w K.; korzystanie z tej działki będzie uciążliwe ze społecznego punktu widzenia; na działce (...) znajduje się znak zakazu przejazdu;

IV. w przypadku pozytywnej opinii (...) zezwalającej na przejazd drogą biegnącą wzdłuż wału przeciwpowodziowego - po (...) początkowo po gruncie trwałym, dalej akwenum wodnym pow. 728m²; w związku z planowanym geodezyjnym wydzieleniem części działki (...) od granicy O. do drogi biegnącej wzdłuż wału , istniałaby również możliwość wydzielenia części działki (...) pod przebieg drogi służebnej lub jej wykupu przez wnioskodawcę;

V. po działce (...) po gruncie pow. 205m², dalej po działce (...) akwenum wodnym pow. 265m²;

VI. od drogi gminnej po działkach (...) - pow. 175m², (...) – pow. 50m² gruntem stałym, 750m² akwenum wodnym, (...) – pow. 20m² akwenum wodnym, (...) – 150m² akwenum wodnym, (...) - 125m² gruntem stałym aż do działki wnioskodawcy (...);

VII. od drogi gminnej według wariantu II tj. dz. (...) 175m², (...) – 800m², (...) 75m², dalej w przedłużeniu działki (...)m² akwenum wodnym, 225m² – akwenum wodnym, po działce (...)m² akwenum wodnym, (...) – 75m² gruntem stałym;

VIII. od drogi gminnej po działce (...)m2 gruntem stałym, (...) – 50m2 gruntem stałym, 300m2 akwenem wodnym, (...) – 490m2 akwenem wodnym, (...) – 125m2 gruntem stałym (przebieg drogi oznaczono na mapie literami A-B-C-J3-H3-G3-E3-C3-D3-I3-D-A;

IX. od drogi gminnej po działce (...)m2 gruntem stałym, (...) – 50m2 – gruntem stałym, 210m2 – akwenem wodnym, (...) – 470m2, akwenem wodnym, 125m2 gruntem stałym.

Jeżeli chodzi o działkę nr (...) położoną przy drodze publicznej i znajdujący się od strony brzegu akwenu cypel, zacumowane są przy nim bezpośrednio łodzie i istnieje do nich dojazd. Istnieje tam także możliwość wykonania manewru cofania bez potrzeby wykonywania dodatkowo parkingu. We wszystkich wersjach poza I, szerokość drogi wyniosłaby 5m.

Dawniej, kiedy dojazd do nieruchomości był możliwy, wykonywany był w całości przez działkę (...) po z lewej strony posesji obecnie będącej własnością uczestników H.. Dojazd do wyspy obecnie wnioskodawca wykonuje głównie w weekendy przez posesję uczestników H., przejeżdżając samochodem przez jej środek praktycznie pod drzwiami wejściowymi, aż do przystani przy brzegu. Uczestnicy J. i U. H. zakupili nieruchomość na licytacji sądowej w 2003 roku.

Sąd Rejonowy ustalił także aktualną wartość rynkową poszczególnych działek z rozróżnieniem na części danych działek stanowiące łąd i części stanowiące fragment akwenu wodnego:

1. KW (...):

(...)- bud. – 15,54 zł/1m²,

(...) – bud. – 15,54 zł, rolna 3,0 zł

(...)- rolna 3,0 zł

2. KW (...)

(...)- rolna (w zakresie w jakim wiedzie po akwenu wodnym) – 2,25 zł

3. O. (...) – (...) – bud. - 19, 52 zł, rolna – 3,40 zł

4. O. (...) – (...)(obecne wchodząca w skład (...)) – 19, 52 zł

5. KW (...) i (...) – 3,20 zł

6. (...) – (...) – bud. 13,99 zł

7. (...) – rolna – 3,40 zł

8. (...) – rolna – 3,40 zł

9. (...) – rolna – 3, 40 zł

Sąd Rejonowy na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego oraz w oparciu art. 145 k.c. uznał wniosek za uzasadniony. Nieruchomość wnioskodawcy będąca wyspą pozbawiona jest dostępu do drogi publicznej. Stan użytkowania wyspy jest odmienny od stanu prawnego, gdyż w części stanowi on drugą nieruchomość będącą własnością K. J. i granica prawna wiedzie wzdłuż wyspy, zaś granica użytkowania w poprzek wyspy. Sąd uznał, że dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie ma stan prawny tej nieruchomości.

Wnioskodawca chciał, aby droga konieczna była ustanowiona szlakiem określonym w opinii biegłego jako wariant I. Sąd pierwszej instancji uznał jednak, że z uwagi na uciążliwość przejazdu przez posesję uczestników J. i U. H.

środkiem ich nieruchomości w części stanowiącej łąd (dz. (...)), praktycznie pod ich budynkiem wariantu tego nie można zaakceptować. Niedopuszczalnym jest bowiem, by osoba trzecia (wnioskodawca) w celu zapewnienia swego komfortu w zakresie połączenia nieruchomości z drogą publiczną, miał naruszać teren ich posesji i to kilkakrotnie w tygodniu, przejeżdżając przez nią samochodem osobowym, zakłócając spokój, następnie parkując (czyli nieprzerwanie przez kilka godzin zajmując część ich posesji) przy brzegu, a nadto zakłócając spokój w zakresie prowadzenia na terenie ich akwenu wodnego hodowli ryb.

Sąd Rejonowy rozważył wszystkie warianty przebiegu drogi, wskazując wariant VIII jako najdogodniejszy z uwagi na zgodę właściciela K. J. na obciążenie służebnością jej nieruchomości, niekolidowanie z interesami pozostałych zainteresowanych, w pełni zaspokajający potrzeby wnioskodawcy związane z koniecznością posiadania połączenia z drogą publiczną. Ponadto początek szlaku to jest działka (...) zawiera miejsce dogodne dla parkowania pojazdu, jak i wykonywania manewru zawracania, wykorzystywana jest przez wędkarzy również pozostawiających tam swoje samochody.

Połączenie drogowe wskazywane przez wnioskodawcę jest zbyt uciążliwe dla uczestników J. i U. H.. Wartość wynagrodzenia wyliczono jako iloczyn powierzchni zajętej pod drogę służebną i wartości rynkowej 1 m² gruntu zgodnie z opinią biegłej sądowej B. Ś., co dało wartość wynagrodzenia należnego Skarbowi Państwa - 3416zł, J. i A. J. - 1996zł, U. i J. H. - 1470zł. K. J. zrzekła się prawa do wynagrodzenia.

Wnioskodawca w apelacji zarzucił postanowieniu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że ustanowienie służebności drogowej szlakiem wnioskowanym wg wariantu pierwszego opinii nie jest zasadne z uwagi na uciążliwość przejazdu przez posesję uczestników postępowania J. i U. H. środkiem ich nieruchomości, praktycznie pod ich domem, a nawet pod drzwiami zabudowań, gdzie wnioskodawca będzie parkował pojazd nieprzerwanie na kilka godzin, zakłócając spokój w zakresie prowadzenia na ich terenie akwenu ryb, w sytuacji w której przeczy temu materiał dowodowy zebrany w sprawie, a w szczególności opinia biegłego geodety, która wskazuje wnioskowany szlak drogowy jako najkorzystniejszy, odległość planowanej drogi od zabudowań uczestników postępowania wynosi około trzydziestu metrów, a więc nie pod samym domem, droga miałaby przebiegać w już istniejącym w terenie szlaku w niecce z obu stron otoczonych skarpami zadrzewionymi i zakrzewionymi, nie powodując żadnych uciążliwości, na znacznym odcinku wzdłuż linii brzegowej, bez zakłócania łowiska ryb, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 145 § 2,3 k.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie.

Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez ustanowienie na rzecz każdorazowego właściciela nieruchomości położonej w O. w stanowiącej działki nr (...) służebności drogi koniecznej szlakiem wg wariantu nr 1 zgodnie z opinią i mapą sporządzoną przez geodetę uprawnionego S. M. z dnia 21 lutego 2012 roku, uzupełnioną o mapę z 12 stycznia 2015 roku ze stosownym wynagrodzeniem na rzecz uczestników ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawca wskazał, iż wariant pierwszy został określony w opinii biegłego geodety jako najkorzystniejszy, wnioskodawca przez wiele lat z tego szlaku korzystał. Z mapy wynika, iż odległość proponowanej drogi od zabudowań uczestników wynosi 30 m, a więc nie pod budynkiem czy pod drzwiami budynku, ponadto nie można zgodzić się z tezą Sądu, że szlak drogowy nr 1 dzielił działkę uczestników na dwie części, ponieważ ustanowienie drogi koniecznej nie powoduje podzielenia działki, gdyż nie pozbawia właściciela własności, a jedynie powoduje konieczność znoszenia prawa, które zostało przyznane. Wnioskodawca nie wniósł o ustanowienie służebności parkingu, jedynie na krótko zajmowałby miejsce postojowe w celu załadunku lub rozładunku towarów, zamierza parkować poza obszarem służebności.

Uczestnicy postępowania U. H. i J. H. wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz każdego z uczestników kosztów postępowania apelacyjnego. Wskazali, iż wariant VIII jest najdogodniejszym dla stron postępowania, w pełni zaspokaja potrzeby wnioskodawcy, na działce nr (...) znajduje się łagodne wejście do wody, utwardzony dojazd, jest miejsce na rozładunek towarów, na działce można zawrócić samochód, blisko

znajduje się również parking sołectwa oraz na tej działce właściciele innych wysp cumują swoje łodzie oraz parkują samochody. Korzystanie z tego szlaku nie zakłóca innym uczestnikom korzystania z ich nieruchomości. Droga konieczna określona w wariancie nr 1 przechodziłaby obok zabudowań mieszkalnych uczestników, przechodziłaby obok specjalnie przygotowanego przez właścicieli nieruchomości miejsca piknikowego, dzieliłaby tę nieruchomość na dwie części - to jest część z zabudowaniami i altaną wypoczynkową oraz na część rekreacyjną, gdzie uczestnicy mają specjalnie przygotowaną w tym celu ławkę i brzeg rzeki.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, które znajdują pełne odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, podziela także podstawę prawną rozstrzygnięcia i unikając zbędnych powtórzeń, przyjmuje je za własne. Odnosząc się do zarzutów apelacji wskazać należy, iż Sąd Rejonowy bardzo wnikliwie przeprowadził postępowanie dowodowe i również wnikliwie ocenił wszystkie wskazane przez biegłego warianty drogi koniecznej. W niniejszej sprawie stan faktyczny o tyle jest specyficzny, że mamy do czynienia z wyspą, a więc naturą rzeczy szlak drogowy wiedzie nie tylko przez grunt ale częściowo musi to być szlak wodny. Wskazany przy Sąd pierwszej instancji wariant VIII drogi koniecznej spełnia wszystkie kryteria określone w art. 145 k.c. Zgodnie z art. 145 § 2 k.c. przeprowadzenie drogi koniecznej nastąpi z uwzględnieniem potrzeb nieruchomości niemającej dostępu do drogi publicznej oraz z najmniejszym obciążeniem gruntów, przez które droga ma prowadzić. § 3 natomiast stanowi, iż przeprowadzenie drogi koniecznej powinno uwzględniać interes społeczno-gospodarczy. Sąd Rejonowy bardzo precyzyjnie określił przebieg drogi służebnej, podkreślając iż wariant VIII, którym ostatecznie ustanowił służebność drogi koniecznej wiedzie przez działkę nr (...), będącą własnością Skarbu Państwa, na której znajduje się miejsce dla parkowania pojazdu, wykonania manewru zawracania, miejsce wykorzystywane przez wędkarzy, którzy pozostawiają tam swoje samochody. W pozostałej części szlak drogowy wiedzie po akwenu wodnym, zaś końcową jego część zajmuje grunt stały na część nieruchomości stanowiącej własność uczestniczki postępowania K. J., która wyraziła zgodę na ustanowienie służebności na jej gruncie. Łącznie szlak drogowy ma 45 m bieżących drogi biegnącej przez grunt, dalej przez 158 m bieżących szlakiem wodnym, a następnie przez 25 m przez grunt znajdujący się już na wyspie, na której położona jest nieruchomość należąca do wnioskodawcy, co wynika z opinii uzupełniającej biegłego z dnia 12 stycznia 2015 roku - k. 707 akt. Wariant I natomiast wiedzie przez działki (...) przez 110 m bieżących gruntem i przez działkę (...) przez 100 m bieżących szlakiem wodnym – k. 614 akt.

Nieprawdziwy jest zarzut apelacji, iż biegły wskazał wariant I jako najkorzystniejszy. Sąd pierwszej instancji przeprowadził dowód opinii biegłego geodety, który faktycznie na w pierwszej opinii określił 5 wariantów drogi koniecznej i oceniając te warianty wskazał wariant I jako najkorzystniejszy, ale w toku dalszego postępowania Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego, w której biegły wskazał warianty VI, VII, VIII i IX drogi koniecznej, uwzględniając aktualne stanowisko uczestników postępowania i zebrany dotąd materiał dowodowy. Nie jest więc prawdą, iż ostatecznie biegły wskazał wariant I jako najkorzystniejszy. Co jednak najważniejsze i co należy podkreślić, iż decyzja w tej sprawie nie należy do biegłego, ale do sądu orzekającego. Sąd pierwszej instancji zgodnie z art. 145 § 2 k.c. ocenił, iż wnioskowany przez skarżącego szlak drogowy stanowiący wariant I wiązałby się ze znacznymi uciążliwościami dla uczestników postępowania, prowadzą środkiem ich nieruchomości i tak naprawdę nie ma znaczenia czy odległość szlaku drogowego prowadziłyby 30 m od ich budynku mieszkalnego czy w też w mniejszej odległości, skoro takie usytuowanie drogi koniecznej faktycznie dzieliłoby ich nieruchomość na 2 części, pociągałoby za sobą konieczność znoszenia przez uczestników przynajmniej zatrzymywania się samochodu wnioskodawcy na ich nieruchomości na brzegu akwenu, zawracania pojazdem, nawet gdyby wnioskodawca, jak deklaruje nie parkował tam samochodu. Od wszystkich tych zastrzeżeń i uciążliwości wolny wariant VIII drogi koniecznej wskazany przez Sąd pierwszej instancji. Jest oczywistym, że szlak drogowy, który biegnie przez środek nieruchomości nie powoduje jej podziału na dwie nieruchomości, ale prowadzi do podziału faktycznego, sprzecznego z dotychczasowym przeznaczeniem i zagospodarowaniem nieruchomości uczestników. Jak wynika także z opinii biegłego i jego wyjaśnień

złożonych na rozprawie w dniu 5 listopada 2014r. od ulicy (...) przez nieruchomości uczestników H. droga nie może mieć 5 metrów szerokości, bo tam są skarpy, jest to ścieżka która może mieć 3 m szerokości.

Sąd Okręgowy uznał zatem, iż postanowienie Sądu Rejonowego jest prawidłowe i w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy art. 520 § 2 k.p.c. w związku z art. 108 k.p.c. zasądzając je od wnioskodawcy na rzecz uczestników J. H. i U. H. solidarnie albowiem ich interesy były sprzeczne.